

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CCXXXII. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1917.

Treść: (M 506—508.) 506. Rozporządzenie, w sprawie utworzenia związku gospodarczego przemysłu cegielnianego. — 507. Rozporządzenie, w sprawie utworzenia związku gospodarczego przemysłu cementowego. — 508. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu cementem.

506.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 22. grudnia 1917,

w sprawie utworzenia związku gospodarczego
przemysłu cegielnianego.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917,
Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Członkowie związku.

Wszystkie przedsiębiorstwa, zajmujące się produkcją cegieł, należą do związku gospodarczego przemysłu cegielnianego.

Związek gospodarczy ma swą siedzibę w Wiedniu.

Przedsiębiorstwa, w których produkcja cegieł obejmuje tylko część ruchu, są co do tej części członkami związku. Dla zakładów i przedsiębiorstw, założonych w czasie obowiązywania tego rozporządzenia, rozpoczyna się przynależność do związku gospodarczego z dniem rozpoczęcia czynności.

Za cegły po myśli niniejszego rozporządzenia należy uważać wszelkiego rodzaju murówki, cegły do brukowania, klinówki, sklepieniówki, ściankówki, studniówki, kominówki, gzymsówki, cegły do filarów,

cegły formowe, cegły drążone, cegły okładzinowe i licowe, wszelkiego rodzaju cegły szlamowe, cegły dziurkowane, cegły puste, rury drenowe, dachówki wszelkiego rodzaju, cegły szczytowe wszelkiego rodzaju, cegły z cementu żuźlowego i cegły cementowe wszelkiego rodzaju oraz cegły wapienno-piaskowe.

Co do korzystania z praw, wynikających z przynależności do związku gospodarczego a w szczególności z prawa do równomiernego przydzielania materiałów surowych lub pomocniczych rozstrzyga przy przedsiębiorstwach, które istniały już przed wybuchem wojny, rodzaj i rozmiar produkcji poszczególnych przedsiębiorstw w czasie przed dniem 1. sierpnia 1914, o ile odstępianie od tej zasady nie jest wskazane ze względu na zapotrzebowanie zarządu wojskowego lub państwowego w czasie wojny. Decyzja w sprawie tych wyjątków, tudzież co do praw owych przedsiębiorstw, które powstały dopiero po dniu 1. sierpnia 1914, zależy od swobodnego ocenienia Ministra handlu — w czasie trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny — po wysłuchaniu kierownictwa związku.

Co do przynależności do związku gospodarczego rozstrzyga w wątpliwych przypadkach Minister handlu według swobodnego uznania po wysłuchaniu kierownictwa związku.

§ 2.

Cel związku gospodarczego.

Celem związku gospodarczego jest regulowanie produkcji, zbytu i konsumpcji cegieł (§ 1.)

ze szczególnem uwzględnieniem wojskowych i innych interesów publicznych.

Do związku gospodarczego należy w szczególności:

- a) prowadzenie dokładnego przeglądu co do stosunków pracy i urządzeń warsztatowych wchodzących w rachubę przedsiębiorstw, przeprowadzanie badań zapasów, produkcji i zbytu, w razie potrzeby za współudziałem właściwych izb handlowych i przemysłowych;
- b) stawianie wniosków i współdziałanie odnośnie do wszystkich zarządzeń, które odnoszą się do zaopatrywania przemysłu cegielnianego w potrzebne surowce i materiały pomocnicze oraz w materiały opałowe;
- c) przydzielanie surowców i materiałów pomocniczych oraz materiałów opalowych poszczególnym przedsiębiorstwom, o ile związkowi przysługuje prawo rozrządzania tymi materiałami;
- d) regulowanie i popieranie produkcji i zbytu cegieł;
- e) współdziałanie przy rozdziale cegieł w granicach przepisów, wydanych w sprawie obrotu ceglami, oraz przy ustanawianiu postanowień zasadniczych w sprawie odpowiadającego stosunkom miejscowym sposobu rozdziału cegieł;
- f) współdziałanie przy regulowaniu cen i warunków sprzedaży;
- g) wspieranie władz centralnych radą przy rozdawaniu zamówień;
- h) przedstawianie wniosków i współdziałanie przy normowaniu kwestyi gospodarczej administracji, które dotyczą cegieł, w szczególności przy wszystkich zarządzeniach, odnoszących się do uregulowania i popierania produkcji oraz przywozu i wywozu, przy wydawaniu i stosowaniu zakazów przywozu i wywozu, przy zarządzeniach w zakresie polityki handlowej i opieki społecznej, regulowania stosunku pracy i pośrednictwa pracy, tudzież przy wszystkich kwestjach, które wynikną przy rozbrojeniu i przejściu do gospodarstwa pokojowego, wkońcu wykonanie zarządzeń, do tego się odnoszących, o ile je Ministerstwo handlu lub za zgodą Ministerstwa handlu inna władza centralna związkowi gospodarczemu poruczy. W czasie trwania wojny będzie Minister handlu porozumiewał się w tym względzie z Ministrem wojny i z Ministrem obrony krajowej. Co do zaopatrywania armii w polu jest decyzja zastrzeżona wyłącznie Ministrowi obrony krajowej w porozumieniu z Ministrem wojny.

Badanie zapasów (§ 2., lit. a) nie rozciąga się na własne zapasy zarządu wojskowego lub państwowego. Związkowi nie przysługuje też prawo rozrządzania zapasami cegieł, zajętymi przez zarząd wojskowy przed utworzeniem związku.

§ 3.

Prawny charakter związku gospodarczego.

Związek gospodarczy jest osobą prawniczą. Zastępuje go na zewnątrz kierownictwo związku (§ 11.). W imieniu związku podpisuje przewodniczący lub jeden z zastępców w sposób prawnie obowiązujący.

§ 4.

Obowiązki członków związku.

Członkowie związku winni wspierać cele związku i zaniechać wszystkiego, co może utrudniać lub przeszkodzić ich wypełnianie.

Winni oni stosować się do zarządzeń, wydanych przez kierownictwo związku, także do tych, które dotyczą przyczyniania się do kosztów prowadzenia czynności i udzielać wszelkich informacji, potrzebnych do ich przygotowania i przeprowadzenia.

Członkowie związku winni nadto poddawać swe przedsiębiorstwa i prowadzenie interesów każdemu nadzorowi, potrzebnemu dla osiągnięcia celów związku. Nadzór ten wykonywać będą osobne organa urzędowe, ustanowione przez Ministra handlu, a podczas trwania wojny także przez Ministra wojny, które co do swych spostrzeżeń mają przedkładać sprawozdania Ministrowi handlu, względnie Ministrowi wojny.

§ 5.

Biura dla zgłaszania zapotrzebowania i biura rozdziału.

Związkowi gospodarczemu będą dodane biura dla zgłaszania zapotrzebowania poboru cegieł tudzież biura rozdziału. Przy tworzeniu tych biur należy mieć na oku stosunki miejscowe w poszczególnych krajach koronnych.

Zakres, rodzaj i skład tych biur ustanowi Minister handlu w porozumieniu z Ministrem wojny.

§ 6.

Organa związku.

Organami związku są:

- a) zgromadzenie związku;
- b) wydział związku,
- c) kierownictwo związku.

§ 7.

Zgromadzenie związku.

Zgromadzenie związku składa się z 72 wybranych reprezentantów należących do związku przedsiębiorstw (§ 1.).

Wybór tych reprezentantów odbywa się w 3 grupach:

- a) przedsiębiorstwa, posiadające tylko piece polowe albo piece do wypalania bez ustawicznego ognia, wybierają zwykłą większością głosów ze swego grona 24 reprezentantów,
- b) przedsiębiorstwa, posiadające nie więcej jak 2 piece do wypalania (piece kręgowe) z ustawicznym ogniem, tudzież fabryki cegieł z piaskowca wapnianego, fabryki cegieł z cementu żuźlowego i fabryki cegieł cementowych wybierają ze swego grona większością głosów 24 reprezentantów,
- c) przedsiębiorstwa, które posiadają więcej niż 2 piece do wypalania (piece kręgowe) z ustawicznym ogniem, wybierają również ze swego grona zwykłą większością oddanych głosów 24 reprezentantów, przyczem każde przedsiębiorstwo tej grupy otrzymuje tyle głosów, ile posiada pieców kręgowych.

Przeprowadzenie wyboru reprezentantów jest rzeczą kierownictwa związku — przeprowadzenie pierwszego wyboru reprezentantów jest rzeczą prowizorycznego kierownictwa — pod nadzorem Ministra handlu. Wybory odbywają się w drodze pisemnej i będą liczone tylko te głosy, które nadeszły aż do ostatniego dnia terminu, ogłoszonego dla oddawania głosów.

Zgromadzenie związku, składające się z tych wybranych reprezentantów, zbiera się co najmniej raz na rok. Powołuje je w drodze pisemnej kierownictwo związku — pierwsze zgromadzenie (celem ukonstytuowania się) zwołuje prowizoryczne kierownictwo — a to co najmniej na 8 dni przed dniem, wyznaczonym na zgromadzenie; pierwsze zgromadzenie (celem ukonstytuowania się) winno odbyć w ciągu 4 miesięcy od chwili zamianowania prowizorycznego kierownictwa.

Na żądanie jednego z komisarzy rządowych albo na pisemną prośbę, podpisaną co najmniej przez 12 członków wydziału związku (§ 8.) lub co najmniej przez 30 członków zgromadzenia związku lub co najmniej 150 członków związku, należy zwołać zgromadzenie związku najdalej do 4 tygodni. Zgromadzenie jest zdolne do powzięcia uchwał bez względu na ilość obecnych członków zgromadzenia związku.

Uchwały zgromadzenia związku zapadają zwykłą większością głosów obecnych. Na zgromadzeniu związku przewodniczy przewodniczący kierownictwa związku lub jeden z jego zastępców. Pierwszem zgromadzeniem związku (celem ukonstytuowania się) kieruje przewodniczący prowizorycznego kierownictwa lub jeden z jego zastępców.

Zgromadzeniu związku zastrzega się:

1. powzięcie uchwał co do opłat, jakie mają być pobierane od członków na pokrycie kosztów prowadzenia spraw związku;
2. zatwierdzanie rachunków;
3. przyjmowanie sprawozdania o działalności kierownictwa związku;
4. wybór wydziału związku (§ 8.).

Każdy wybrany reprezentant ma prawo stawiać wnioski na zgromadzeniu związku i wystosowywać pytania do kierownictwa związku.

Wybór członków wydziału związku przychodzi do skutku w ten sposób, że reprezentanci wybrani przez każdą z powyższych 3 grup wybierają zwykłą większością głosów po 5 członków do wydziału.

§ 8.

Wydział związku.

Wydział związku składa się z 15 członków, wybranych przez zgromadzenie związku i z 9 członków, mianowanych z pośród członków związku przez Ministra handlu — w czasie trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny.

Okres funkcyjny członków wydziału trwa 2 lata; członkowie ustępujący mogą być ponownie wybrani.

Minister handlu może ze względów publicznych po wysłuchaniu wydziału związku orzec, że członek traci swój urząd a nadto zarządzić nowy wybór całego wydziału. Przy nowym wyborze wydziału winny odbyć się także nowe nominacje członków w myśl pierwszego ustępu tego paragrafu. Aż do przeprowadzenia nowych wyborów i nowych nominacji dotychczasowi członkowie wydziału pozostają przy swych funkcjach. W razie ustąpienia wybranego członka przed upływem okresu funkcyjnego może wydział związku w ciągu 4 tygodni kooptować w jego miejsce do wydziału aż do najbliższego zgromadzenia związku za zgodą Ministra handlu jednego z członków związku, ale tylko takiego, który jest wybranym reprezentantem odnośnej grupy.

Wszyscy członkowie wydziału związku wykonują swe funkcje jako urząd honorowy.

§ 9.

Uprawnienia wydziału związku.

Kierownictwo związku (§ 11.) winno wysłuchać wydział związku przed wszelkimi decyzjami i zarządzeniami natury zasadniczej. Uchwały jego, o ile jeden z komisarzy rządowych (§ 15.) im się nie sprzeciwi, są dla kierownictwa związku wiążące.

W szczególności należy do wydziału związku:

- a) ustanowienie zasad dla traktowania spraw, oznaczonych w § 2.;
- b) nadzorowanie obrotu kasowego;
- c) ustalanie stanów faktycznych, przy których istnieniu kierownictwo związku lub sąd rozjemczy (§ 18.) może nakładać kary porządkowe, oraz ustanawianie wymiaru tych kar, przyczem jednakże przy stanach faktycznych, przekazanych do ukarania przez kierownictwo związku, nie wolno przekroczyć stopy kary w kwocie 2000 K, w innych przypadkach stopy kary w kwocie 20.000 K w każdym poszczególnym przypadku;
- d) ustanawianie podwydziałów w celu przygotowania obrad nad pewnymi kwestyami i ich przeprowadzenia;
- e) przybieranie doradców.

§ 10.

Regulamin czynności wydziału związku.

Wydział związku schodzi się co najmniej raz na 2 miesiące. Na żądanie jednego z komisarzy rządowych (§ 15.) lub na pisemny wniosek co najmniej 8 członków wydziału związku należy zwołać posiedzenie w ciągu 14 dni. Zaproszenia na posiedzenie można wystosować do członków wydziału związku pisemnie lub telegraficznie.

Wydział związku jest zdolny do powzięcia uchwał w razie obecności co najmniej 2 członków kierownictwa związku i co najmniej 5 członków, nie należących do kierownictwa związku. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Przewodniczy obradom przewodniczący kierownictwa związku lub jeden z jego zastępców. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

Członkowie wydziału związku są uprawnieni każdego czasu do wystosowywania wniosków do kierownictwa związku, co do których ma ono pojąć uchwałę na swem najbliższym posiedzeniu.

Uchwałą większości głosów obecnych można zarządzić utrzymanie w tajemnicy poszczególnych przedmiotów obrad i odnoszących się do nich wyików głosowania.

§ 11.

Kierownictwo związku.

Kierownictwo związku składa się z przewodniczącego, jego pierwszego i drugiego zastępcy i 7 członków, mianowanych przez Ministra handlu z koła członków wydziału związku.

Członkowie kierownictwa związku wykonują swe funkcje jako urząd honorowy.

Kierownictwo związku zastępuje związek na zewnątrz, w szczególności przy prowadzeniu rokowań z organizacjami innych przemysłów w sprawach zawodowych. Do niego należy rozstrzyganie we wszystkich kwestyach, w których nie jest wyraźnie przewidziane powzięcie uchwały przez zgromadzenie związku lub przez wydział związku. Ma ono przedkładać sprawozdania ze swej czynności zgromadzeniu i wydziałowi związku.

Kierownictwo związku jest obowiązane do składania rachunków z obrotu pieniężnego i ma przedkładać corocznie zamknięcie rachunkowe zgromadzeniu związku do zbadania.

Kierownictwo związku ustanawia na wniosek przewodniczącego względnie jego zastępców potrzebnych urzędników i siły pomocnicze, których wynagradza się ze środków związku. Ustawianie osób na stanowiska kierujące podlega zatwierdzeniu Ministra handlu.

Przewodniczący, a w razie doznania przezeń przeszkody, jeden z jego zastępców zwołuje zgromadzenie związku tudzież posiedzenia wydziału i kierownictwa związku i na nich przewodniczy.

Do przewodniczącego, a w razie doznania przezeń przeszkody do jego zastępcy, należy prowadzenie bieżących spraw i nadzorowanie wewnętrznego toku służby. Podlegają mu urzędnicy i siły pomocnicze związku.

Dla prowadzenia czynności aż do prawidłowego ukonstytuowania się związku przez wybór wydziału związku i zamianowanie kierownictwa związku ustanowi Minister handlu kierownictwo prowizoryczne, składające się również z przewodniczącego, 2 jego zastępców i z 5 członków, które ma prawo wykonywać wszelkie uprawnienia kierownictwa związku; zostanie ono zwolnione z urzędu równocześnie z zamianowaniem pierwszego kierownictwa związku. Do prowadzenia czynności przez kierownictwo prowizoryczne ma odpowiednie zastosowanie regulamin czynności kierownictwa związku.

§ 12.

Regulamin czynności kierownictwa związku.

Kierownictwo związku schodzi się w razie potrzeby na posiedzenia w Wiedniu. Zaproszenia na posiedzenia dla członków kierownictwa związku

oraz do komisarzy rządowych (§ 15.) mogą być wystosowane pisemnie lub telegraficznie.

Kierownictwo związku należy zwołać w ciągu 10 dni na posiedzenie, jeśli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub przynajmniej dwu członków kierownictwa związku, podając przedmioty obrad.

Kierownictwo związku jest zdolne do powzięcia uchwał, jeśli wszyscy członkowie i komisarze rządowi są zaproszeni i jest obecna przynajmniej połowa członków. Uchwały jej zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów to zdanie staje się uchwałą, za którym oświadczył się przewodniczący. Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 13.

Szczególne obowiązki funkcyjaryuszy i urzędników związku gospodarczego.

Wszyscy członkowie kierownictwa związku i wydziału związku oraz wszyscy urzędnicy związku winni przy swem urzędowaniu przestrzegać największej bezstronności i największej sumiennosci.

Wszyscy funkcyjaryusze i urzędnicy związku są obowiązani przestrzegać ściśle tajemnicy poza urzędowaniem co do wszystkich spraw, o których powzięli wiadomość w tym charakterze a których zużytkowanie lub rozszerzanie pozaurzędowe sprzeciwia się wojskowym lub państwowym interesom albo wykracza przeciw celom związku gospodarczego lub też dotyczy stosunków przedsiębiorstw członków związku; mają oni to przyrzec na piśmie.

Przy prowadzeniu spraw jest obowiązkiem kierownictwa związku starać się przez odpowiednie urządzenia o to, by zapobiedz nadużyciom przy zużytkowaniu lub podawaniu wiadomości o stosunkach przedsiębiorczych, jakie wpłynęły do wydziału związku. Urzędnicy i siły pomocnicze winni usłuchać wezwania do udzielenia wiadomości, dostarczonych przez członków związku kancelaryi wydziału związku, tylko wówczas, gdy takie wezwanie zostanie wystosowane do nich ze strony przewodniczącego względnie jego zastępców albo przez komisarzy rządowych lub gdy wydział związku albo kierownictwo związku poweźmie w tym kierunku uchwałę. Udzielonych informacji nie należy używać do innych celów, lecz tylko do celów związku.

§ 14.

Koszta prowadzenia spraw.

Dla pokrycia kosztów prowadzenia spraw związku winni członkowie związku składać opłaty,

ustanowione przez zgromadzenie związku, które to opłaty można ściągać w drodze egzekucyi politycznej.

§ 15.

Nadzór państwowy.

Związek znajduje się pod nadzorem państwowym, który wykonują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami — przez czas trwania wojny także z Ministrem wojny.

Komisarze rządowych należy zapraszać na wszystkie obrady i posiedzenia organów związku i mają oni prawo do zabierania w każdej chwili głosu i stawiania wniosków, co do których musi być powzięta uchwała.

Mają oni nadto prawo odraczania wykonania uchwał i zarządzeń organów związku na tak długo, aż Minister handlu wyda decyzję.

Komisarze rządowi mają też prawo wglądania do wszystkich ksiąg, zapisków i aktów organów związku gospodarczego i prawo żądania wszelkich wyjaśnień, jakie uważają za potrzebne.

§ 16.

Zatwierdzenie państwowe.

Zatwierdzeniu Ministra handlu, które przychodzi do skutku w czasie trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny, podlegają wszystkie rozstrzygnięcia, uchwały i zarządzenia zgromadzenia związku, wydziału związku lub kierownictwa związku, dotyczące:

- a) zasadniczych zarządzeń w sprawie zaopatrywania należących do związku przedsiębiorstw w surowce, w materiały pomocnicze i środki ruchu;
- b) ustalanie zasad, jakie mają być przestrzegane przy produkcji i pozbywaniu, w szczególności zasadniczych postanowień w sprawie rozdziału cegieł;
- c) wysokości opłat związkowych;
- d) ustalania pewnych stanów faktycznych, przy których zaistnieniu kierownictwo związku lub sąd rozjemczy może nakładać kary porządkowe, oraz ustanawiania wysokości tych kar.

§ 17.

Kary porządkowe.

Za działania lub zaniechania członków związku, skierowane przeciw tym przepisom i zarządzeniom, które wydało kierownictwo związku dla osiągnięcia celów związku stosownie do niniejszego rozporządzenia, może kierownictwo związku nakładać kary

porządkowe, jeżeli istota czynu podlega karze porządkowej na zasadzie uchwały wydziału związku (§ 9. c), zatwierdzonej przez Ministra handlu.

Przeciw nałożeniu kary porządkowej przez kierownictwo związku można odwołać się do rozstrzygnięcia sądu rozjemczego (§ 18.); odwołanie takie niema skutku odwołczego.

Kwoty kar będą ściągane na prośbę kierownictwa związku w drodze egzekucyi politycznej i wpływają na cel powszechnej użyteczności, który oznaczy Minister handlu na wniosek kierownictwa związku.

§ 18.

Sąd rozjemczy.

Dla rozstrzygania we wszystkich sporach między członkami związku w sprawach związkowych, dalej w tych przypadkach, w których członkowie związku czują się pokrzywdzonymi w swych prawach przez rozstrzygnięcie lub zarządzenie, wydane przez kierownictwo związku, wydział związku lub przez zgromadzenie związku, tworzy się związkowy sąd rozjemczy.

Rozstrzygnięć i zarządzeń zgromadzenia związku względnie wydziału związku lub kierownictwa związku, zatwierdzonych przez interesowanych Ministrów, nie można zaczepiać przed sądem rozjemczym.

O działaniach i zaniechaniach, skierowanych przeciw zarządzeniom lub przepisom, wydanym przez kierownictwo związku po myśli niniejszego rozporządzenia, winno donieść kierownictwo związku w razie, jeżeli ono samo niema prawa w myśl § 17. orzec kary porządkowej, sądowi rozjemczemu, który ma orzec o nałożeniu kary porządkowej.

Sąd rozjemczy rozstrzyga następnie o odwołaniach, wniesionych przez członków związku od orzeczonych przez kierownictwo związku kar porządkowych.

Jeżeli dla pewnych stanów faktycznych ustanowiono pewien wymiar kary uchwałą wydziału związku, zatwierdzonej przez Ministra handlu (§§ 9. c i 16. d), jest sąd rozjemczy, związany tem przy wymiarze kary. We wszystkich innych przypadkach podlega wymiar kary swobodnej ocenie sądu rozjemczego, jednak kara porządkowa nie może w każdym poszczególnym przypadku przekraczać 20.000 K.

Sąd rozjemczy składa się z funkcjonaryusza sędziowskiego, ustanowionego przez Ministra

handlu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości, w charakterze przewodniczącego i z czterech członków, lub ich zastępców, mianowanych przez Ministra handlu z grona członków związku. Członkowie i zastępcy wykonują swe funkcyje jako urzędy honorowe. Nie mogą oni należeć do kierownictwa związku ani do wydziału związku.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu rozjemczego są ostateczne. Postępowanie przed sądem rozjemczym stosuje się do przepisów 4. rozdziału VI. części procedury cywilnej, o ile z przepisów tego rozporządzenia co innego nie wynika. Przewodniczący sądu rozjemczego może w zastosowaniu przepisów, obowiązujących dla postępowania przed zwyczajnymi sądami, wzywać świadków i znawców oraz przesłuchiwać te osoby i strony pod przysięgą.

Kwoty kar będą na prośbę kierownictwa związku ściągane w drodze egzekucyi politycznej i wpływają one na ten cel powszechnej użyteczności, jaki na wniosek kierownictwa związku oznaczy Minister handlu.

§ 19.

Kary, nakładane przez władze polityczne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile nie podlegają one surowszemu postanowieniu karnemu, będą polityczne władze I. instancyi karały grzywnami do 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy. Kary te można także nałożyć obok siebie. Nadto można orzec przepadek przedmiotów, do których czyn karygodny się odnosi.

§ 20.

Rozwiązanie związku.

Rozwiązanie związku następuje po wysłuchaniu zgromadzenia związku przez zarządzenie Ministra handlu, który rozstrzyga także o użyciu ewentualnej nadwyżki obrotowej.

§ 21.

Chwila wejścia w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Banhans wlr.

Homann wlr.

Wieser wlr.

Schauer wlr.

Czapp wlr.

Silva-Tarouca wlr.

507.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 22. grudnia 1917,

w sprawie utworzenia związku gospodarczego przemysłu cementowego.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Członkowie związku.

Do związku gospodarczego przemysłu cementowego należą wszystkie przedsiębiorstwa, zajmujące się produkcją cementu, a mianowicie cementu portlandzkiego, żelaznego cementu portlandzkiego, cementu na piece wysokie, cementu żuźlowego i takich epoiw do cementu podobnych, których siła łącząca odpowiada jeszcze przepisom austriackiego stowarzyszenia inżynierów i architektów z roku 1907 w sprawie dostawy i badania cementu żuźlowego.

Związek gospodarczy ma swą siedzibę w Wiedniu.

Przedsiębiorstwa, w których produkcja cementu obejmuje tylko część ruchu, są co do tej części członkami związku. Dla zakładów i przedsiębiorstw, założonych w czasie obowiązywania tego rozporządzenia, rozpoczyna się przynależność do związku gospodarczego z dniem rozpoczęcia czynności.

Co do korzystania z praw, wynikających z przynależności do związku gospodarczego a w szczególności z prawa do równomiernego przydzielania materiałów surowych lub pomocniczych rozstrzyga przy przedsiębiorstwach, które istniały już przed wybuchem wojny, rodzaj produkcji i ilość dostaw, przypadających przeciętnie na poszczególne przedsiębiorstwa w latach 1911, 1912 i 1913. O ile w zakresie przemysłu cementowego istnieją na podstawie specjalnych umów zorganizowane grupy przedsiębiorstw, przysługuje grupom tym prawo rozdzielania na poszczególne należące do nich przedsiębiorstwa tej sumy udziałów, jaka według powyższej zasady przypada na ogół przedsiębiorstw, w tych grupach zjednoczonych także według innego stosunku odpowiadającego statutom lub umowom tych grup. Postanowienia tego ustępu mają jednak zastosowanie tylko o tyle, o ile wyjątki od tych zasad nie są wskazane ze względu na zapotrzebowanie zarządu wojskowego

lub państwowego w czasie wojny, w szczególności przy dostarczaniu surowców objętym przez zarząd wojskowy przedsiębiorstwom w miarę ich każdo-czesnej produkcji lub wydalności. Decyzja w tym względzie, tudzież co do owych przedsiębiorstw, które powstały dopiero po dniu 1. sierpnia 1914, albo które w latach 1911, 1912 i 1913 cementu wcale nie produkowały, zależy od swobodnego uznania Ministra handlu — w czasie trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny — po wysłuchaniu kierownictwa związku.

Co do przynależności do związku gospodarczego rozstrzyga w wątpliwych przypadkach Minister handlu — w czasie trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny — według swobodnego uznania po wysłuchaniu kierownictwa związku.

Dopóki związek nie będzie mógł na pewno objąć dostaw — chwilę tę ma na wniosek Ministra wojny oznaczyć Minister handlu — zastrzega się Ministrowi wojny w celu pokrycia bezpośredniego lub pośredniego zapotrzebowania wojska prawo zabezpieczenia dostawy pewnych oznaczonych ilości cementu przez objęte przez Ministerstwo wojny przedsiębiorstwa, oraz prawo dysponowania tym cementem według swobodnego uznania.

§ 2.

Cel związku gospodarczego.

Celem związku gospodarczego jest regulowanie produkcji, zbytu i konsumpcji cementu (§ 1.) ze szczególnem uwzględnieniem wojskowych i innych interesów publicznych.

Do związku gospodarczego należy w szczególności:

- a) prowadzenie dokładnego przeglądu co do stosunków pracy i urządzeń warsztatowych wchodzących w rachubę przedsiębiorstw, przeprowadzanie badań zapasów, produkcji i zbytu, w razie potrzeby przy współdziałaniu właściwych izb handlowych i przemysłowych;
- b) stawianie wniosków i współdziałanie odnośnie do wszystkich zarządzeń, które odnoszą się do zaopatrywania przemysłu cementowego w potrzebne surowce i materiały pomocnicze oraz w materiały opałowe;
- c) przydzielanie surowców i materiałów pomocniczym oraz materiałów opałowych poszczególnym przedsiębiorstwom, o ile związkowi przysługuje prawo rozrządzania tymi materiałami;
- d) regulowanie i popieranie produkcji i zbytu cementu;

- e) współdziałanie przy rozdziale cementu w granicach przepisów, które w sprawie obrotu cementem zostały lub będą wydane;
- f) współdziałanie przy regulowaniu cen i warunków sprzedaży;
- g) wspieranie władz centralnych radą przy rozdawaniu zamówień;
- h) współdziałanie przy normowaniu kwestyi gospodarczej administracji, które dotyczą przemysłu cementowego w szczególności przy wszystkich zarządzeniach, odnoszących się do uregulowania i popierania produkcji oraz przywozu i wywozu, przy wydawaniu i stosowaniu zakazów przywozu i wywozu, przy zarządzeniach w zakresie polityki handlowej i opieki społecznej, regulowania stosunku pracy i pośrednictwa pracy, tudzież przy wszystkich kwestyach, które wynikną przy rozbrojeniu i przejściu do gospodarstwa pokojowego; w końcu wykonanie zarządzeń, do tego się odnoszących, o ile je Minister handlu lub za zgodą Ministra handlu inna władza centralna związkowi gospodarczemu poruczy. W czasie trwania wojny będzie Minister handlu porozumiewał się w tym względzie z Ministrem wojny i z Ministrem obrony krajowej.

§ 3.

Prawny charakter związku gospodarczego.

Związek gospodarczy jest osobą prawniczą.

Zastępuje go na zewnątrz kierownictwo związku (§ 11.). W imieniu związku podpisuje przewodniczący lub jeden z zastępców w sposób prawnie obowiązujący.

§ 4.

Obowiązki członków związku.

Członkowie związku winni wspierać cele związku i zaniechać wszystkiego, co może utrudniać lub przeszkodzić ich wypełnianie.

Winni oni stosować się do zarządzeń wydanych przez kierownictwo związku także do tych, które dotyczą przyczyniania się do kosztów prowadzenia czynności i udzielać wszelkich informacji, potrzebnych do ich przygotowania i przeprowadzenia. Mają oni nadto poddawać swe przedsiębiorstwa i prowadzenie interesów każdemu nadzorowi, potrzebnemu dla osiągnięcia celów związku. Nadzór ten wykonywać będą osobne organa urzędowe, ustanowione przez Ministra handlu, a podczas trwania wojny także przez

Ministra wojny, które co do swych spostrzeżeń mają przedkładać sprawozdania Ministrowi handlu, względnie Ministrowi wojny.

§ 5.

Biuro dla zgłaszania zapotrzebowania.

Związkowi gospodarczemu będzie dodane biuro zgłaszania zapotrzebowania dla stojących poza związkiem konsumentów cementu.

Zakres i rodzaj tego biura ustanowi Minister handlu — w czasie trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny.

§ 6.

Organa związku.

Organami związku są:

- a) zgromadzenie związku,
- b) wydział związku,
- c) kierownictwo związku.

§ 7.

Zgromadzenie związku.

Zgromadzenie związku składa się z wszystkich członków związku (§ 1.). Zbiera się ono co najmniej raz na rok. Powołuje je w drodze pisemnej kierownictwo związku — pierwsze zgromadzenie (celem ukonstytuowania się) zwołuje prowizoryczne kierownictwo — a to co najmniej na 8 dni przed dniem, wyznaczonym na zgromadzenie. Zgromadzenie (celem ukonstytuowania się) winno odbyć się w ciągu 2 miesięcy od chwili zamianowania prowizorycznego kierownictwa.

Na żądanie jednego z komisarzy rządowych albo na pisemną prośbę, podpisaną co najmniej przez pięciu członków wydziału związku (§ 8.) lub przez członków związku, posiadających co najmniej 20 procent wszystkich głosów (ustęp 3. tego paragrafu), należy zwołać zgromadzenie związku najdalej do 4 tygodni. Zgromadzenie jest zdolne do powzięcia uchwał bez względu na ilość obecnych członków zgromadzenia związku.

Na zgromadzeniu związku przewodniczy przewodniczący kierownictwa związku lub jeden z jego zastępców. Pierwszem zgromadzeniem związku (celem ukonstytuowania się) kieruje przewodniczący prowizorycznego kierownictwa lub jeden z jego zastępców. Każdemu członkowi związku przysługuje za każdym 1000 wozów kolejowych, dostarczonych przezeń przeciętnie w latach 1911, 1912 i 1913, jeden głos; ułamki powyżej lub poniżej 1000 wozów kolejowych liczy się za jeden

głos. Jeżeli wskutek zapotrzebowania zarządu woj- skowego lub państwowego zajdą u którego z członków wyjątki, wspomniane w § 1. ustęp 4., albo jeżeli któryś z członków związku nie dostarczał wcale cementu w latach 1911, 1912 lub 1913, naten- czas Minister handlu oznaczy po wysłuchaniu kierownictwa związku ilość głosów, przypadających temu członkowi związku. Uchwały zgromadzenia związku zapadają zwykłą większością głosów.

Zgromadzeniu związku zastrzega się:

1. powzięcie uchwał co do opłat, jakie mają być pobierane na pokrycie kosztów prowadzenia spraw związku;
2. zatwierdzanie rachunków;
3. przyjmowanie sprawozdania o działalności kierownictwa związku;
4. wybór wydziału związku (§ 8).

Każdy członek związku ma prawo stawiać wnioski na zgromadzeniu związku i wystosowywać pytania do kierownictwa związku.

§ 8.

Wydział związku.

Wydział związku składa się z dziewięciu członków, wybranych przez zgromadzenie związku i z siedmiu członków, mianowanych z pośród członków związku przez Ministra handlu — w czasie trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny. Wybór członków wydziału przez członków związku odbywa się na pełnym zgromadzeniu członków związku za pomocą kartek głosowania zwykłą większością głosów. Co do prawa głosowania mają zastosowanie postanowienia § 7., ustęp 3. Członkowie związku mogą wykonać prawo głoso- wania osobiście albo przez pełnomocnika.

Okres funkcyjny członków wydziału trwa 2 lata; członkowie ustępujący mogą być ponownie wybrani.

Minister handlu może ze względów publicz- nych po wysłuchaniu wydziału związku orzec, że członek traci swój urząd a nadto zarządzić nowy wybór całego wydziału. Przy nowym wyborze wydziału winny odbyć się także nowe nominacje członków w myśl pierwszego ustępu tego paragrafu. Aż do przeprowadzenia nowych wyborów i nowych nominacji dotychczasowi członkowie wydziału po- zostają przy swych funkcjach. W razie ustąpienia wybranego członka przed upływem okresu funkcyj- nego może wydział związku w ciągu czterech tygodni kooptować w jego miejsce do wydziału aż do najbliższego zgromadzenia związku za zgodą Ministra handlu jednego z członków związku.

Wszyscy członkowie wydziału związku wy- konują swe funkcje jako urząd honorowy.

§ 9.

Uprawnienia wydziału związku.

Kierownictwo związku (§ 11.) winno wy- słuchać wydział związku przed wszelkimi de- cyzjami i zarządzeniami natury zasadniczej. Uchwały jego są dla kierownictwa związku wiążące.

W szczególności należy do wydziału związku:

- a) ustanowienie zasad dla traktowania spraw, oznaczonych w § 2.;
- b) nadzorowanie obrotu kasowego;
- c) ustalanie stanów faktycznych, przy których istnieniu kierownictwo związku lub sąd roz- jemuży (§ 18.) może nakładać kary porząd- kowe, oraz ustanawianie wymiaru tych kar, przyczem jednakże przy stanach faktycznych, przekazanych do ukarania kierownictwu związku, nie wolno przekroczyć stopy kary w kwocie 2000 K, w innych przypadkach stopy kary w kwocie 20.000 K w każdym poszczególnym przypadku;
- d) ustanawianie podwydziałów w celu przygo- towania obrad nad pewnymi kwestyami i ich przeprowadzenia;
- e) przybieranie doradców.

§ 10.

Regulamin czynności wydziału związku.

Wydział związku schodzi się co najmniej raz na dwa miesiące. Na żądanie jednego z komisarzy rządowych (§ 15.) lub na pisemny wniosek co- najmniej czterech członków wydziału związku należy zwołać posiedzenie w ciągu 14 dni. Za- proszenia na posiedzenia można wystosować do członków wydziału związku pisemnie lub telegra- ficznie. Wydział związku jest zdolny do powzięcia uchwał w razie obecności co najmniej dwóch członków kierownictwa związku i co najmniej dwóch członków, nie należących do kierownictwa związku. Każdy członek wydziału ma jeden głos. Uchwały zapadają zwyczajną większością głosów. Kieruje obradami przewodniczący kierownictwa związku lub jeden z jego zastępców. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

Członkowie wydziału związku są uprawnieni każdego czasu do wystosowywania wniosków do kierownictwa związku, co do których ma ono powziąć uchwałę na swem najbliższym posiedzeniu.

Uchwałą większości głosów obecnych można zarządzić utrzymanie w tajemnicy poszczególnych przedmiotów obrad i odnoszących się do nich wyników głosowania.

§ 11.

Kierownictwo związku.

Kierownictwo związku składa się z przewodniczącego, jego pierwszego i drugiego zastępcy i siedmiu członków, mianowanych przez Ministra handlu z grona członków wydziału związku.

Członkowie kierownictwa związku wykonują swe funkcje jako urząd honorowy.

Kierownictwo związku zastępuje związek na zewnątrz, w szczególności przy prowadzeniu rokowań z organizacjami innych przemysłów w sprawach zawodowych. Do niego należy rozstrzyganie we wszystkich kwestiach, w których nie jest wyraźnie przewidziane powzięcie uchwały przez zgromadzenie związku lub wydział związku. Ma ono przedkładać sprawozdania ze swej czynności zgromadzeniu związku i wydziałowi związku.

Kierownictwo związku jest obowiązane do składania rachunków z obrotu pieniężnego i ma przedkładać corocznie zamknięcie rachunkowe zgromadzeniu związku do zbadania.

Kierownictwo związku ustanawia na wniosek przewodniczącego, względnie jego zastępców potrzebnych urzędników i siły pomocnicze, których wynagradza się ze środków związku. Ustanawianie osób na stanowiska kierujące podlega zatwierdzeniu Ministra handlu.

Przewodniczący, a w razie doznania przezeń przeszkody, jeden z jego zastępców zwołuje zgromadzenie związku tudzież posiedzenia wydziału i kierownictwa związku i na nich przewodniczy.

Do przewodniczącego, a w razie doznania przezeń przeszkody, do jego zastępcy, należy prowadzenie bieżących spraw i nadzorowanie wewnętrznego toku służby. Podlegają mu urzędnicy i siły pomocnicze związku.

Dla prowadzenia czynności aż do prawidłowego ukonstytuowania się związku przez wybór wydziału związku i zamianowanie kierownictwa związku ustanowi Minister handlu kierownictwo prowizoryczne, składające się również z przewodniczącego, dwóch jego zastępców i z siedmiu członków, które ma prawo wykonywać wszelkie uprawnienia kierownictwa związku; zostanie ono zwolnione z urzędu równocześnie z zamianowaniem pierwszego kierownictwa związku. Do prowadzenia czynności przez kierownictwo prowizoryczne ma odpowiednie zastosowanie regulaminu czynności kierownictwa związku.

§ 12.

Regulamin czynności kierownictwa związku.

Kierownictwo związku schodzi się w razie potrzeby na posiedzenia w Wiedniu. Zaproszenia na posiedzenia dla członków kierownictwa związku oraz do komisarzy rządowych (§ 15.) mogą być wystosowane pisemnie lub telegraficznie.

Kierownictwo związku należy zwołać w ciągu ośmiu dni na posiedzenie, jeśli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub przynajmniej dwu członków kierownictwa związku, podając przedmioty obrad.

Kierownictwo związku jest zdolne do powzięcia uchwał, jeśli wszyscy członkowie i komisarze rządowi są zaproszeni i obok przewodniczącego lub jego zastępcy jest obecnych dwóch członków kierownictwa związku. Każdy członek kierownictwa związku ma jeden głos. Uchwały kierownictwa związku zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów to zdanie staje się uchwałą, za którym oświadczył się przewodniczący. Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 13.

Szczególne obowiązki funkcyjaryuszy i urzędników związku gospodarczego.

Wszyscy członkowie kierownictwa związku i wydziału związku oraz wszyscy urzędnicy związku winni przy swem urzędowaniu przestrzegać największej bezstronności i największej sumiennosci.

Wszyscy funkcyjaryusze i urzędnicy związku są obowiązani przestrzegać ścisłej tajemnicy poza urzędowaniem co do wszystkich spraw, o których powzięli wiadomość w tym charakterze a których użytkowanie lub rozszerzanie pozaurzędowe sprzeciwia się celom związku gospodarczego lub też dotyczy stosunków przedsiębiorstw członków związku; mają oni to przyrzec na piśmie.

Przy prowadzeniu spraw jest obowiązkiem kierownictwa związku starać się przez odpowiednie urządzenia o to, by zapobiedz nadużyciom przy użytkowaniu lub podawaniu wiadomości o stosunkach przedsiębiorczych, jakie wpłynęły do wydziału związku. Urzędnicy i siły pomocnicze winni usłuchać wezwania do udzielenia wiadomości, dostarczonych przez członków związku kancelaryi wydziału związku tylko wówczas, gdy takie wezwanie zostanie wystosowane do nich ze strony przewodniczącego, względnie jego zastępców, albo przez komisarzy rządowych lub gdy wydział związku albo kierownictwo związku poweźmie w tym kierunku uchwałę.

§ 14.

Koszta prowadzenia spraw.

Dla pokrycia kosztów prowadzenia spraw związku winni członkowie związku składać opłaty, ustanowione przez zgromadzenie związku, które to opłaty można ściągać w drodze egzekucji politycznej.

§ 15.

Nadzór państwowy.

Związek znajduje się pod nadzorem państwowym, który wykonują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami — przez czas trwania wojny także z Ministrem wojny.

Komisarzy rządowych należy zapraszać na wszystkie obrady i posiedzenia organów związku i mają oni prawo do zabierania w każdej chwili głosu i stawiania wniosków, co do których musi być powzięta uchwała.

Mają oni nadto prawo odraczania wykonania uchwał i zarządzeń organów związku na tak długo, aż Minister handlu wyda decyzję. Jeżeli w czasie trwania wojny odroczenie wykonania spowoduje komisarz rządowy, zamianowany w porozumieniu z Ministerstwem wojny, natenczas rozstrzyga o wykonaniu uchwały lub zarządzeniu organów związku Minister handlu w porozumieniu z Ministrem wojny.

Komisarze rządowi mają też prawo wglądu do wszystkich ksiąg, zapisków i aktów organów związku gospodarczego i prawo żądania wszelkich wyjaśnień, jakie uważają za potrzebne.

§ 16.

Zatwierdzenie państwowe.

Zatwierdzeniu Ministra handlu podlegają wszystkie rozstrzygnięcia, uchwały i zarządzenia zgromadzenia związku, wydziału związku lub kierownictwa związku, dotyczące:

- a) zarządzeń w sprawie zaopatrywania należących do związku przedsiębiorstw w surowce, w materyały pomocnicze i środki ruchu;
- b) regulowania produkcji i zbytu, a w szczególności rozdziału cementu;
- c) wysokości opłat związkowych, skoro mają je uiszczać członkowie związku;

d) ustalania pewnych stanów faktycznych, przy których zaistnieniu kierownictwo związku lub sąd rozjemczy może nakładać kary porządkowe, oraz ustanawiania wysokości tych kar.

§ 17.

Kary porządkowe.

Za działania lub zaniechania członków związku, skierowane przeciw tym przepisom i zarządzeniom, które wydało kierownictwo związku dla osiągnięcia celów związku stosownie do niniejszego rozporządzenia, może kierownictwo związku nakładać kary porządkowe, jeżeli istota czynu podlega karze porządkowej na zasadzie uchwały wydziału związku (§ 9. c), zatwierdzonej przez Ministra handlu.

Przeciw nałożeniu kary porządkowej przez kierownictwo związku można odwołać się do rozstrzygnięcia sądu rozjemczego (§ 18.); odwołanie takie niema skutku odwłocznego.

Kwoty kar będą ściągane na prośbę kierownictwa związku w drodze egzekucji politycznej i wpływają na cel powszechnej użyteczności, który oznaczy Minister handlu na wniosek kierownictwa związku.

§ 18.

Sąd rozjemczy.

Dla rozstrzygania we wszystkich sporach między członkami związku w sprawach związkowych, dalej w tych przypadkach, w których członkowie związku czują się pokrzywdzonymi w swych prawach przez rozstrzygnięcie lub zarządzenie, wydane przez kierownictwo związku, wydział związku lub przez zgromadzenie związku, tworzy się związkowy sąd rozjemczy.

Rozstrzygnięcia i zarządzenia zgromadzenia związku względnie wydziału związku lub kierownictwa związku, zatwierdzonych przez interesowanych Ministrów, nie można zacząć przed sądem rozjemczym.

O działaniach i zaniechaniach, skierowanych przeciw zarządzeniom lub przepisom, wydanym przez kierownictwo związku po myśli niniejszego rozporządzenia, winno donieść kierownictwo związku w razie, jeżeli ono samo niema prawa w myśl § 17. orzec kary porządkowej, sądowi rozjemczemu, który ma orzec o nałożeniu kary porządkowej.

Sąd rozjemczy rozstrzyga następnie o odwołaniach, wniesionych przez członków związku od orzeczonych przez kierownictwo związku kar porządkowych.

Jeżeli dla pewnych stanów faktycznych ustanowiono pewien wymiar kary uchwałą wydziału związku, zatwierdzoną przez Ministra handlu (§§ 9. c i 16. d), jest sąd rozjemczy tem związany przy wymiarze kary. We wszystkich innych przypadkach podlega wymiar kary swobodnej ocenie sądu rozjemczego, jednak kara porządkowa nie może w każdym poszczególnym przypadku przekraczać 20.000 K.

Sąd rozjemczy składa się z funkcyjaryusza sędziowskiego, ustanowionego przez Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości, w charakterze przewodniczącego i z czterech członków, lub ich zastępców, mianowanych przez Ministra handlu. Członkowie i zastępcy wykonują swe funkcyje jako urzędy honorowe. Nie mogą oni należeć do kierownictwa związku ani do wydziału związku.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu rozjemczego są ostateczne. Postępowanie przed sądem rozjemczym stosuje się do przepisów 4. rozdziału VI. części procedury cywilnej, o ile z przepisów tego rozporządzenia co innego nie wynika.

Przewodniczący sądu rozjemczego może w zastosowaniu przepisów, obowiązujących dla postępowania przed zwyczajnymi sądami, wzywać świadków i znawców oraz przesłuchiwać te osoby i strony pod przysięgą.

Kwoty kar będą na prośbę kierownictwa związku ściągane w drodze egzekucyi politycznej i wpływają one na ten cel powszechnej użyteczności, jaki na wniosek kierownictwa związku oznaczy Minister handlu.

§ 19.

Kary, nakładane przez władze polityczne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile nie podlegają one surowszemu postanowieniu karnemu, będą polityczne władze I. instancyi karały grzywnami do 20.000 K lub aresztem do sześciu miesięcy. Kary te można także nałożyć obok siebie. Nadto można orzec przepadek przedmiotów, do których czyn karygodny się odnosi.

§ 20.

Rozwiązanie związku.

Rozwiązanie związku następuje po wysłuchaniu wydziału związku przez zarządzenie Ministra handlu, który rozstrzyga także o użyciu ewentualnej nadwyżki obrotowej.

§ 21.

Chwila wejścia w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Banlians wr.

Schauer wr.

Homann wr.

Czapp wr.

Wieser wr.

508.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 22. grudnia 1917,

w sprawie uregulowania obrotu cementem.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zajmuje się wszystkie ilości cementu, istniejące w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia. Co do tych ilości cementu, które w czasie powyższym nie były jeszcze wyprodukowane, rozpoczyna się zajęcie z chwilą ich sporządzenia.

Cementem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest cement portlandzki, cement portlandzki żelazny, cement na wysokie piece, cement żuźlowy i takie do cementu podobne spoiwa, których siła łącząca odpowiada jeszcze przepisom austriackiego stowarzyszenia inżynierów i architektów z roku 1907, w sprawie dostawy i badania cementu żuźlowego.

§ 2.

Wyjęte od tego zajęcia są te ilości cementu, które w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia są w posiadaniu właścicieli lub przedsiębiorców wykonywanych lub już rozdanych budowli i do ukończenia tych budowli są potrzebne, następnie wszelkie zapasy cementu, znajdujące się w posiadaniu państwa lub zarządu wojskowego, względnie przeznaczone dla celów państwa lub zarządu wojskowego.

§ 3.

Zajęcie ma ten skutek, że zajętych ilości wymienionych w § 1. materiałów nie wolno zużywać, dobrowolnie ani przymusowo pozbywać albo niszczyć, o ile w tem rozporządzeniu lub osobnem zarządzeniem Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wojny nie wydano innych dyspozycji.

§ 4.

Czynności prawne, zawarte wbrew tym postanowieniom, są nieważne. Odnosi się to także do tych czynności prawnych, które zostały zawarte przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, o ile oddanie towaru jeszcze nie nastąpiło. Roszczeń o dodatkowe wykonanie lub odszkodowanie wskutek niewykonania nie można dochodzić. Roszczenia wskutek niewykonania, powstałe przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie pozostają nieknięte, kupujący nie może jednak żądać wykonania lecz tylko wynagrodzenia szkody.

§ 5.

Skuteczność zajęcia kończy się:

1. z chwilą przymusowego odebrania (§ 10.),
2. w przewidzianych w § 3. przypadkach z chwilą uchylenia zajęcia osobnem zarządzeniem Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wojny.

§ 6.

Kto zajęte według § 1. materiały ma w zapasie lub je przechowuje, ma ilości, istniejące w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, zgłosić pisemnie do związku gospodarczego przemysłu cementowego najdalej do 8 dni po wspomnianej chwili, wymieniając właściciela. Co do ilości, znajdujących się w transporcie, spada obowiązek zgłoszenia na odbiorcę. Producenci wymienionych tutaj materiałów są nadto obowiązani spisać zapasy, znajdujące się każdorazowo w ich przedsiębiorstwach w ostatnim dniu każdego miesiąca i zgłosić je w ciągu najbliższych 8 dni, a to oddzielnie według poszczególnych gatunków, do związku gospodarczego przemysłu cementowego. Producenci zajętych według § 1. materiałów są także obowiązani zgłosić do związku gospodarczego przemysłu cementowego w ciągu pierwszych 8 dni każdego miesiąca, jakie ilości, oddzielnie według poszczególnych gatunków, zostały wysłane z ich przedsiębiorstw w ciągu poprzedniego miesiąca. Ten obowiązek zgłoszenia odnosi się w miesiącu, w którym rozporządzenie niniejsze zostało ogłoszone,

tylko do tych ilości, które zostały wysłane po zarządzeniem pierwszym spisaniu zapasów.

Postanowienia tego paragrafu nie odnoszą się do zapasów cementu, znajdujących się w posiadaniu państwa lub zarządu wojskowego albo przeznaczonych do dostawy na ich cele.

§ 7.

Właściciel zajętego cementu jest obowiązany sprzedać go i dostawić odbiorcy, oznaczonemu przez związek gospodarczy przemysłu cementowego. Aż do odstawienia winni posiadacze przechowywać zajęte ilości w sposób odpowiedni.

§ 8.

Kto sprowadza cement do obszaru, na którym rozporządzenie niniejsze obowiązuje, może użyć go w krajach tutejszych tylko za zezwoleniem związku gospodarczego przemysłu cementowego; wyjątek stanowi cement, przeznaczony na bezpośrednie pokrycie zapotrzebowania wojska.

§ 9.

Cement przydzielony na prośbę przez związek gospodarczy przemysłu cementowego wolno odbiorcy użyć tylko na cel, podany w odnośnym zezwoleniu. Odbiorcy nie wolno go sprzedać, jeżeli odnośne zezwolenie nie jest wydane w celu dalszej sprzedaży cementu przez uprawnionych handlarzy i nie zajdzie przypadek, przewidziany w ustępie 2. tego paragrafu; czynności prawne, sprzeciwiające się temu zakazowi, są nieważne.

Jeżeli odbiorca nie użyje przydzielonego mu cementu w ciągu dwóch miesięcy od dnia odbioru na cel wymieniony w zezwoleniu na pobór, natenczas winien donieść o tem związkowi gospodarczemu przemysłu cementowego. Jest on obowiązany cement ten na wezwanie związku gospodarczego przemysłu cementowego sprzedać i dostawić wymienionej przez związek osobie.

§ 10.

Gdy właściciel zajętych zapasów wzbrania się sprzedać i dostawić je według wskazówek związku gospodarczego przemysłu cementowego, natenczas winna władza polityczna pierwszej instancji, na której obszarze zapasy się znajdują, orzec o obowiązku oddania zapasów i w razie potrzeby zarządzić przymusowe ich oddanie. Przymusowo odebrane zapasy ma posiadacz przechowywać w sposób odpowiedni.

§ 11.

Przesyłki cementu wolno kolejom żelaznym i przedsiębiorstwom żeglugi przyjmować do przewozu tylko wówczas, jeśli do dokumentów przewozowych jest dodane poświadczenie przewozowe, wystawione przez związek gospodarczy przemysłu cementowego według przepisane go w dodatku formularza. Dla przesyłek zarządu wojskowego nie potrzeba takich poświadczeń przewozowych.

Postanowienia te nie odnoszą się do przesyłek, które w chwili wejścia niniejszego rozporządzenia w życie zostały już oddane zakładowi przewozowemu.

§ 12.

Producenci, konsumenci i posiadacze cementu, wyjąwszy zarząd wojskowy lub państwowy, są obowiązani udzielać Ministerstwu handlu i jego organom zgodnie z prawdą i w ciągu wyznaczonego w tym celu terminu wszelkich żądanych wyjaśnień w sprawie produkcji i konsumpcji cementu, tudzież w sprawie swych zapasów oraz dostarczać wszelkich żądanych od nich w tym względzie wykazów i dokumentów.

§ 13.

W celu nadzoru nad przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia, jakoteż w celu wykonania wydanych na jego podstawie zarządzeń,

tudzież w celu sprawdzania uskuteczniczonych według § 6. doniesień i udzielonych według § 12. wyjaśnień może Ministerstwo handlu nakazać przeprowadzenie oględzin pracowni i magazynów oraz przeglądnięcie zapisków kupieckich. Osobom, którym zadanie to zostało poruczone, należy udzielać wszelkich potrzebnych wyjaśnień i zezwalać na wstęp do pracowni i magazynów.

§ 14.

Za przekroczenia tego rozporządzenia oraz wydanych na jego podstawie zarządzeń, tudzież za każde współdziałanie przy udaremnieniu obowiązków w tem rozporządzeniu ustalonych, o ile odnośny czyn nie podlega ściganiu karno-sądowemu, będą karaty polityczne władze pierwszej instancyi grzywnami do 20.000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Kary te można nałożyć także obok siebie. Nadto można orzec przepadek przedmiotów, do których czyn karygodny się odnosi.

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Banhans wlr.

Schauer wlr.

Homann wlr.

Czapp wlr.

Wieser wlr.

Poświadczenie przewozowe na cement.

Imię i nazwisko posyłającego

w jest uprawniony do przewiezienia
..... *kg* cementu,

a to w czasie od do

z (nazwa stacji wysyłkowej)

do (nazwa stacji przeznaczenia)

koleją lub okrętem parowym pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)
.....

Wiedeń, dnia 191..

**Związek gospodarczy przemysłu
cementowego.**

Poświadczenie to należy doczepić trwale do dokumentu przewozowego.
Dodanie poświadczenia należy w dokumencie przewozowym zamaczyć.
Poświadczenie przesyła stacja przeznaczenia.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, także w roku 1918, w języku niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, słoweńskim i ukraińskim.

Prenumerata na cały rocznik 1918 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 10 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniemu złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik 1849 za K 5-04	Rocznik 1867 za K 4-80	Rocznik 1885 za K 4-32	Rocznik 1903 za K 10-80
" 1850 " " 12-60	" 1868 " " 4-80	" 1886 " " 5-52	" 1904 " " 6-—
" 1851 " " 3-12	" 1869 " " 7-20	" 1887 " " 6-—	" 1905 " " 7-20
" 1852 " " 6-24	" 1870 " " 3-36	" 1888 " " 10-08	" 1906 " " 14-40
" 1853 " " 7-56	" 1871 " " 4-80	" 1889 " " 7-20	" 1907 " " 15-60
" 1854 " " 10-08	" 1872 " " 7-68	" 1890 " " 6-48	" 1908 " " 10-80
" 1855 " " 5-64	" 1873 " " 7-92	" 1891 " " 7-20	" 1909 " " 10-20
" 1856 " " 5-88	" 1874 " " 5-52	" 1892 " " 12-—	" 1910 " " 10-08
" 1857 " " 6-84	" 1875 " " 4-80	" 1893 " " 7-20	" 1911 " " 8-40
" 1858 " " 5-76	" 1876 " " 3-60	" 1894 " " 7-20	" 1912 " " 15-—
" 1859 " " 4-80	" 1877 " " 2-40	" 1895 " " 8-40	" 1913 " " 11-40
" 1860 " " 4-08	" 1878 " " 5-52	" 1896 " " 8-40	" 1914 " " 18-—
" 1861 " " 3-60	" 1879 " " 5-52	" 1897 " " 18-—	" 1915 " " 14-04
" 1862 " " 3-36	" 1880 " " 5-28	" 1898 " " 7-20	" 1916 " " 15-24
" 1863 " " 3-36	" 1881 " " 5-28	" 1899 " " 12-—	" 1917 " " 18-30
" 1864 " " 3-36	" 1882 " " 7-20	" 1900 " " 8-40	
" 1865 " " 4-80	" 1883 " " 6-—	" 1901 " " 7-20	
" 1866 " " 5-28	" 1884 " " 6-—	" 1902 " " 9-—	

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w ciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej w ciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{2}$ arkusza = 2 strony za 4 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{2}$ arkusz = 2 strony za 4 h); tym sposobem umożliwia się uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materii.